

วิธีสอนโดยใช้หลักการปิรามิดสี่เหลี่ยมเพื่อส่งเสริมการออกเสียง
รายวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาควิชาฯ เชียงใหม่

Using the Prosody Pyramid for Promotion of English Pronunciation of
Undergraduate Students at Rajamangala University of Technology Lanna,
Payap Campus

ปริศนา กุลนลา¹ และ ศิริลักษณ์ อินฝาง²

^{1,2} คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

^{1,2} Faculty of Business Administration and Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Lanna

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้หลักการปิรามิดสี่เหลี่ยม โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาควิชาฯ เชียงใหม่ จำนวน 25 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ (13-031-006) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนที่ใช้วิธีสอนโดยใช้หลักการปิรามิดสี่เหลี่ยม จำนวน 8 แผน แผนละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที รวมเวลาสอนทั้งสิ้น 24 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถทางการออกเสียง ขั้นตอนการวิจัยประกอบด้วย การวัดความสามารถทางการออกเสียงของนักศึกษา ก่อนและหลังการเรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้หลักการปิรามิดสี่เหลี่ยม จากนั้นนำข้อมูลมาเพื่อวิเคราะห์เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อหาข้อมูลทางสถิติ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักศึกษามีความสามารถทางการออกเสียงสูงขึ้น หลังการเรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้หลักการปิรามิดสี่เหลี่ยม

คำสำคัญ: หลักการปิรามิดสี่เหลี่ยม การออกเสียงภาษาอังกฤษ

Abstract

The purpose of this study is to compare pronunciation ability of undergraduate students before and after learning through the Prosody Pyramid. The target group was 25 third-year students enrolled in English conversation course (13-031-006) at Rajamangala University of Technology, Payap Campus, during the second semester of academic year 2013. The experimental instruments were 8 lesson plans with the Prosody Pyramid. Each plan covered 3 periods of 50 minutes each. Data collecting instrument was pronunciation ability test. The research procedures comprised of testing students' pronunciation ability before and after learning through the Prosody Pyramid lesson plans. Data were obtained and analyzed for percentage, mean, and standard deviation by using the computer program for statistical analysis. The findings of this research found that students' pronunciation ability after learning through the Prosody Pyramid increased, when compared with the pretest.

Keywords: The Prosody Pyramid, English pronunciation

บทนำ

แนวคิดสำคัญในการสอนทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ วิธีการสอนการออกเสียงโดยใช้หลักการปิรามิดสี่เหลี่ยม (The Prosody Pyramid) ซึ่งเป็นวิธีการที่เน้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสัมพันธ์ของการออกเสียงภายในระดับกลุ่มความคิด (thought group) เปรียบเสมือนกับระดับของปิรามิด โดยฐานของปิรามิดเริ่มจาก กลุ่มความคิด ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบประโยคสั้น ประโยควลี หรือวลี จากนั้นภายในประโยคกลุ่มความคิดต้องคำนึงถึง คำสำคัญ (focus word) หมายถึง คำที่สำคัญที่สุดภายในประโยค ภายในคำสำคัญจะมีหนึ่งพยางค์ที่ต้องมีการเน้นเสียง (stress) พยางค์ที่ถูกเน้นเสียงจะทำหน้าที่เปรียบเสมือนปลายยอดของข้อมูล (peak) ซึ่งจำเป็นต้องเป็นเสียงที่ชัดเจนและสามารถเข้าใจได้ (Gilbert, 2008) ที่มาของปัญหาการออกเสียงของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ภาคพายัพ เชียงใหม่นั้น จากการพิจารณาการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษในภาคการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ทั้งในระดับคำและระดับประโยค ปัญหาการออกเสียงในระดับคำ ได้แก่ ด้านเสียงพยัญชนะ เสียงสระ จำนวนพยางค์ เสียงท้ายคำ และการเน้นคำ ส่วนปัญหาในระดับประโยค ได้แก่ จังหวะการแบ่งวรรคตอนของประโยค การเน้นคำสำคัญในประโยค และการออกเสียงสูงต่ำ

ปัญหาที่แท้จริงของการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ขาดประสิทธิภาพนั้น (Gilbert, 2008) สืบเนื่องมาจาก 1) วิธีการเรียนการสอน และ 2) การแทรกแซงของภาษาที่ 1 (L1 Interference) ซึ่งในการเรียนการสอนนั้น ผู้สอนมักประสบปัญหาการจัดสรรเวลาในการสอนการออกเสียงเนื่องจากมักใช้เวลาในการอธิบายและฝึกสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้อง อีกทั้งในการฝึกเสียงคำซ้ำไปซ้ำมา บางครั้งทำให้ผู้เรียนเกิดความท้อแท้เมื่อไม่สามารถออกเสียงได้ จึงทำให้ในบางครั้งผู้สอนและผู้เรียนหลีกเลี่ยงกิจกรรมการออกเสียง สำหรับปัญหาการแทรกแซงของภาษาที่ 1 ถือเป็นปัจจัยทางด้านจิตวิทยา กล่าวคือ ผู้เรียนรู้สึกอึดอัดเมื่อได้ยินเสียงตนเอง

พูดในโทนและจังหวะของภาษาที่ 2 เนื่องจากมีความแตกต่างจากภาษาที่ 1 ที่ตนเคยรู้จัก

ความสำคัญที่ต้องวิจัยเพราะหากผู้เรียนไม่ทราบวิธีการออกเสียงที่ถูกต้อง ผู้เรียนจะไม่สามารถสื่อสารกับผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษาหรือผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งอาจก่อให้เกิดการสื่อสารที่ผิดพลาด หรือไม่สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังได้เข้าใจความหมายตามที่ตนต้องการจะสื่อสาร นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนเกิดความท้อแท้ในการเรียนภาษาอังกฤษเนื่องจากไม่สามารถนำสิ่งที่ตนเองได้เรียนไปใช้สื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน

สำหรับขั้นตอนของวิธีการสอนโดยใช้หลักการปิรามิดสี่เหลี่ยม Gilbert (2008) ได้แนะนำว่าควรสอนประโยคแม่แบบ (template sentences) ร่วมกับการฝึกซ้ำ ขั้นตอนการสอนประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างแม่แบบ (Owning the template)

ผู้เรียนจะเรียนรู้รูปแบบการออกเสียงโดยการฝึกพูดตามผู้สอน โดยมีหลักการดังต่อไปนี้

1. ผู้สอนจะเขียนรูปประโยคบนกระดานหลังจากที่ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้แล้วเท่านั้น
2. ในการสอนเริ่มแรก เริ่มจากแม่แบบที่เป็นประโยคสั้นและมีเพียงหนึ่งกลุ่มความคิดเท่านั้น จากนั้นจึงเปลี่ยนเป็นรูปประโยคที่ยาวขึ้นหรือมากกว่าหนึ่งประโยค
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฟังประโยคแม่แบบหลายๆ ครั้ง ก่อนจะเริ่มพูด คล้ายกับเป็นการบันทึกจังหวะและทำนองที่ถูกต้องลงในความจำ แทนการพยายามพูดตามความเข้าใจที่ผิดของตนเอง

4. ผู้เรียนควรฝึกพูดความเร็วในระดับปกติ

5. ผู้สอนสามารถจัดรูปแบบการฝึกแม่แบบให้หลากหลายได้ เช่น พูดเสียงดัง เสียงเบา ต่ำ สูง กระซิบ พูดโดยหันหลังให้กับผู้เรียน ซึ่งช่วยให้กิจกรรมเกิดความสนุกสนาน

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์แม่แบบ (Analyzing the template)

เป็นขั้นที่ผู้สอนจะแสดงวิธีการวิเคราะห์แม่แบบโดยใช้หลักการปิรามิดสี่เหลี่ยม เพื่อให้ผู้เรียนเห็นภาพของการประกอบขึ้นของประโยค ตัวอย่างการวิเคราะห์ เช่น การ

ระบุคำสำคัญพร้อมทั้งระดับเสียงที่เปลี่ยน หรือการลดเสียง
สรพนาม หรือการลากเสียงยาว

ขั้นตอนทั้งสองจะช่วยให้ผู้เรียนสร้างและจดจำ
แม่แบบ เพื่อเก็บไว้ใช้อ้างอิงสำหรับการทำความเข้าใจ
จังหวะและทำนองของพยางค์ ความยาวของสระ และ
ตำแหน่งของการเปลี่ยนเสียง การเปลี่ยนคุณภาพของเสียง
รวมทั้งลักษณะอื่นๆในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ในการสอนการออกเสียง ผู้สอนสามารถ
ช่วยผู้เรียนจัดอุปสรรคทางด้านจิตใจและด้านอื่นๆที่
เกี่ยวข้อง ด้วยการชี้แนะว่าวัตถุประสงค์ในการเรียนการ
ออกเสียงนั้นคือ การเรียนรู้องค์ประกอบของการออกเสียง
ได้อย่างถูกต้องเพื่อสามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจ มิใช่การ
ออกเสียงให้เหมือนราวกับเจ้าของภาษา

จากทฤษฎีการเรียนรู้และข้อแนะนำดังกล่าวชี้ให้เห็น
ว่า วิธีการสอนทักษะการออกเสียงตามหลักการปิรามิดสัท
สัมพันธ์ น่าจะเป็นวิธีการสอนที่มีประโยชน์ในการช่วย
พัฒนาความสามารถทางการออกเสียงให้แก่ผู้เรียน
ภาษาอังกฤษ โดยช่วยให้ผู้เรียนทราบหลักการสำคัญในการ
ออกเสียงภาษาอังกฤษทั้งในระดับคำและระดับประโยค
รวมทั้งรู้จักวิธีการเน้นเสียงพยางค์ ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้
ล้วนมีความสำคัญในการสื่อสารช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่ผู้เรียน
ต้องการสื่อความหมาย นอกจากนี้วิธีการสอนตาม
หลักการปิรามิดสัทสัมพันธ์ น่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนใน
การทราบแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ทางด้านการสอนทักษะการพูดและการออกเสียง ช่วยให้
สามารถได้อย่างมีประสิทธิภาพและน่าสนใจ ทำให้ผู้เรียน
เกิดความสนุกสนานและนำไปสู่การมีทัศนคติที่ดีต่อการ
เรียนภาษาอังกฤษ

จากประโยชน์ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความ
สนใจในการนำวิธีการสอนนี้มาส่งเสริมความสามารถ
ทางการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญา
ตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาควิชา
เชียงใหม่

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชา
สนทนาภาษาอังกฤษ โดยใช้การสอนตามหลักการปิรา
มิดสัทสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการออกเสียง
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาควิชา เชียงใหม่
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการออกเสียง
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังการเรียนด้วยการ
สอนตามหลักการปิรามิดสัทสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริม
ความสามารถทางการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
ภาควิชา เชียงใหม่

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดหลักการปิรามิดสัทสัมพันธ์
- 1.1 ความหมายของหลักการปิรามิดสัทสัมพันธ์
หลักการปิรามิดสัทสัมพันธ์ หมายถึง วิธีการที่เน้นให้
ผู้เรียนตระหนักถึงความสัมพันธ์ของการออกเสียงภายใน
ระดับกลุ่มความคิด (thought group) เปรียบเสมือนกับ
ระดับของปิรามิด โดยฐานของปิรามิดเริ่มจาก กลุ่มความคิด
ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบประโยคสั้น ประโยควลี หรือวลี จากนั้น
ภายในประโยคกลุ่มความคิดต้องคำนึงถึง คำสำคัญ (focus
word) หมายถึง คำที่สำคัญที่สุดภายในประโยค ภายในคำ
สำคัญ จะมีหนึ่งพยางค์ที่ต้องมีการเน้นเสียง (stress)
พยางค์ที่ถูกเน้นเสียงจะทำหน้าที่เปรียบเสมือนปลายยอด
ของข้อมูล (peak) ซึ่งจำเป็นต้องเป็นเสียงที่ชัดเจนและ
สามารถเข้าใจได้ นอกจากนี้ในการสอนการออกเสียง ผู้สอน
สามารถช่วยผู้เรียนจัดอุปสรรคทางด้านจิตใจและด้านอื่นๆ
ที่เกี่ยวข้อง ด้วยการชี้แนะว่าวัตถุประสงค์ในการเรียนการ
ออกเสียงนั้นคือ การเรียนรู้องค์ประกอบของการออกเสียง
ได้อย่างถูกต้องเพื่อสามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจ มิใช่การ
ออกเสียงให้เหมือนราวกับเจ้าของภาษา

ขั้นตอนกิจกรรมการเรียนการสอนหลักการปิรามิดสัท
สัมพันธ์

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างแม่แบบ (Owning the template)
ผู้เรียนจะเรียนรู้รูปแบบการออกเสียงโดยการฝึกพูดตาม
ผู้สอน โดยมีหลักการดังต่อไปนี้

1. ผู้สอนจะเขียนรูปประโยคบนกระดานหลังจากที่ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้แล้วเท่านั้น
2. ในการสอนเริ่มแรก เริ่มจากแม่แบบที่เป็นประโยคสั้นและมีเพียงหนึ่งกลุ่มความคิดเท่านั้น จากนั้นจึงเปลี่ยนเป็นรูปประโยคที่ยาวขึ้นหรือมากกว่าหนึ่งประโยค
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฟังประโยคแม่แบบหลายๆ ครั้ง ก่อนจะเริ่มพูด คล้ายกับเป็นการบันทึกจังหวะและทำนองที่ถูกต้องลงในความจำ แทนการพยายามพูดตามความเข้าใจที่ผิดของตนเอง
4. ผู้เรียนควรฝึกพูดความเร็วในระดับปกติ
5. ผู้สอนสามารถจัดรูปแบบการฝึกแม่แบบให้หลากหลายได้ เช่น พูดเสียงดัง เสียงเบา ต่ำ สูง กระชับ พูดโดยหันหลังให้กับผู้เรียน ซึ่งช่วยให้กิจกรรมเกิดความสนุกสนาน

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์แม่แบบ (Analyzing the template)

เป็นขั้นที่ผู้สอนจะแสดงวิธีการวิเคราะห์แม่แบบโดยใช้หลักการปริมาตรสัมพันธ์ เพื่อให้ผู้เรียนเห็นภาพของการประกอบขึ้นของประโยค ตัวอย่างการวิเคราะห์ เช่น การระบุคำสำคัญพร้อมทั้งระดับเสียงที่เปลี่ยน หรือการลดเสียงสรุพนาม หรือการลากเสียงยาว

ขั้นตอนทั้งสองจะช่วยให้ผู้เรียนสร้างและจดจำแม่แบบ เพื่อเก็บไว้ใช้อ้างอิงสำหรับการทำความเข้าใจจังหวะและทำนองของพยางค์ ความยาวของสระ และตำแหน่งของการเปลี่ยนเสียง การเปลี่ยนคุณภาพของเสียง รวมทั้งลักษณะอื่นๆ ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ

2. แนวคิดเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษ

2.1 ความหมายของการออกเสียงภาษาอังกฤษ

การออกเสียงภาษาอังกฤษ หมายถึง การออกเสียงทั้งในระดับคำและระดับประโยค การออกเสียงในระดับคำ ได้แก่ เสียงพยัญชนะ เสียงสระ จำนวนพยางค์ เสียงท้ายคำ และการเน้นคำ ในขณะที่ระดับประโยค ได้แก่ จังหวะการ

แบ่งวรรคตอนของประโยค การเน้นคำสำคัญในประโยค และการออกเสียงสูงต่ำ

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง

สามารถแบ่งได้เป็น 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีพฤติกรรมทางภาษา (The Audiolingual Habit Theory) เป็นทฤษฎีพฤติกรรมทางภาษา ยึดจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorist Psychology) และภาษาศาสตร์เค้าโครงสร้าง (Structural Linguistics) ประกอบด้วยหลักการที่ว่า ภาษาเป็นพฤติกรรมทางนิสัย (A Collection of Habit) ภาษาสามารถเรียนรู้ได้ด้วยการเลียนแบบและการจดจำและฝึกซ้ำจนสามารถพูดได้โดยอัตโนมัติ

วิธีสอนที่ยึดแนวคิดนี้ได้แก่ วิธีการสอนตามหลักสัทศาสตร์ (Phonetic Method) วิธีสอนแบบกองทัพ (The Army method) และวิธีสอนแบบสร้างนิสัย (The Habit-Formation Method) เป็นต้น

สำหรับทฤษฎีที่ 2 คือ จิตกรรมทางภาษา (The Cognitive Code Learning Theory) เกิดจากการยึดหลักจิตวิทยากลุ่มจิตกรรมนิยม (Cognitive Psychology) และภาษาศาสตร์เชิงปฏิวัติ (Cognitivism Transformationalism) ซึ่งหลักการของทฤษฎีนี้เชื่อว่า ภาษาเป็นพฤติกรรมที่มีกฎเกณฑ์ควบคุม (Rule-govern behavior) มนุษย์สามารถเรียนรู้ภาษาได้ เนื่องจากธรรมชาติของสมองทำหน้าที่ในการเรียนรู้ภาษามาแต่กำเนิด โดยสมองทำหน้าที่เรียนและสร้างภาษา สำหรับวิธีการสอนภาษาที่สองตามทฤษฎีนี้คือ การกระตุ้นให้สมองทำงานโดยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของเรื่องและการนำไปใช้เป็นอันดับแรก ระยะเวลาผู้เรียนรับและสะสมความเข้าใจภาษาที่ละน้อย เมื่อผู้เรียนเข้าใจภาษามากขึ้นจะเกิดความพร้อมในการพูดซึ่งทำให้สามารถพูดได้ด้วยเข้าใจและมั่นใจ นอกจากนี้หน่วยของภาษาคือ ประโยค หรือบริบทซึ่งนำไปสู่ใจความและเรื่องราว เนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือของการสื่อสารเพื่อต้องการอธิบายโนภาพและเหตุผล ดังนั้นการฝึกสอนภาษาต้องสอนด้วยคำและประโยคต่างๆ ซึ่งอยู่ในเรื่องเดียวกัน จะเห็นได้ว่าการสอนเฉพาะคำและการฝึกพูดเป็นคำเดียวๆ จึงไม่ใช่การสอนภาษาที่ถูกต้อง

ระเบียบวิธีการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่องวิธีสอนโดยใช้หลักการปริามิตส์สัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมการออกเสียงรายวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีราชชมคล ล้านนา ภาคพายัพ เชียงใหม่ มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะ วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาคพายัพ เชียงใหม่ จำนวน 25 คน ที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาสนทนาภาษาอังกฤษ (13-031-006) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ประเภทได้แก่

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการสอนที่ใช้วิธีสอนโดยใช้หลักการปริามิตส์สัมพันธ์ จำนวน 8 แผน แผนละ 3 คาบ คาบละ 50 นาทีรวมเวลาสอนทั้งสิ้น 24 คาบ

สำหรับการสร้างแผนการสอนมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการปริามิตส์สัมพันธ์

2. ศึกษาเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาสนทนาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา ภาคพายัพ เชียงใหม่

3. นำจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาสนทนาภาษาอังกฤษมากำหนดจุดประสงค์ปลายทางและนำทาง เพื่อสร้างแผนการสอนจำนวน 8 แผน หลังจากสร้างแผนการสอนแล้ว จึงนำไปให้ที่ปรึกษาโครงการวิจัยและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้อง จากนั้นจะนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ

แบบทดสอบความสามารถทางการออกเสียง โดยหลังจากสร้างแบบทดสอบความสามารถทางการออกเสียงแล้ว จึงนำไปให้ที่ปรึกษาโครงการวิจัยและผู้เชี่ยวชาญ

ด้านการสอนภาษาอังกฤษ ตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้อง จากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดสอบกับกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา

3. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการใช้วิธีการสอนโดยใช้หลักการปริามิตส์สัมพันธ์

กับกลุ่มเป้าหมาย 1 กลุ่ม โดยเปรียบเทียบความสามารถทางการออกเสียงของผู้เรียนก่อนและหลังการทดลอง มีรูปแบบการวิจัยดังนี้

วัดความสามารถทางการออกเสียง	O1	X	O2
-----------------------------	----	---	----

ความหมายของสัญลักษณ์

O1 หมายถึง การวัดความสามารถทางการออกเสียง

ก่อนเรียนด้วยวิธีการสอนโดยใช้หลักการปริามิตส์สัมพันธ์

X หมายถึง วิธีการสอนโดยใช้หลักการปริามิตส์สัมพันธ์

O2 หมายถึง การวัดความสามารถทางการออกเสียงหลังเรียนด้วยวิธีการสอนโดยใช้หลักการปริามิตส์สัมพันธ์

โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ทดสอบความสามารถทางการออกเสียงของผู้เรียนก่อนการทดลอง

3.2 ดำเนินการทดลองตามแผนการสอนจำนวน 8 แผน แผนละ 3 คาบ รวมเวลาในการสอนจำนวน 24 คาบ

3.3 ทดสอบความสามารถทางการออกเสียงของผู้เรียนหลังการทดลอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อหาข้อมูลทางสถิติ ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถทางการออกเสียงก่อนและหลังการทดลองของผู้เรียน

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้หลักการปริมาตรสัมพันธ์ โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นชั้นปีที่ 3 วิชาเอกวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาควิชาฯ เชียงใหม่จำนวน 25 คน รายวิชา สอนภาษาอังกฤษ (13-031-006) ในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2555 ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้

แบบทดสอบความสามารถทางการออกเสียง แล้วจึงนำมา วิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียดการวิเคราะห์ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการออกเสียงของนักศึกษาก่อนและหลังการได้รับวิธีสอนโดยใช้หลักการปริมาตรสัมพันธ์ ปรากฏผลในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการออกเสียงของนักศึกษาก่อนและหลังการได้รับวิธีสอนโดยใช้หลักการปริมาตรสัมพันธ์

การทดลอง	จำนวน นักศึกษา	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ความสามารถ	ระดับ
ก่อนเรียน	25	30	12.6	2.02	พอใช้
หลังเรียน	25	30	15.4	2.09	ค่อนข้างดี

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถทางการออกเสียงของนักศึกษาก่อนการเรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้หลักการปริมาตรสัมพันธ์ อยู่ในระดับพอใช้ โดยมีค่าเฉลี่ยของความสามารถทางการออกเสียงอยู่ที่ 12.6 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.02 แต่หลังจากเรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้หลักการปริมาตรสัมพันธ์ จำนวน 8 แผนแล้ว นักศึกษามีความสามารถอยู่ในระดับค่อนข้างดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.4 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.09 สรุปได้ว่าหลังการเรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้หลักการปริมาตรสัมพันธ์ นักศึกษามีความสามารถทางการออกเสียงสูงขึ้นตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง วิธีสอนโดยใช้หลักการปริมาตรสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการออกเสียง รายวิชา สอนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาควิชาฯ เชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถ

ทางการออกเสียงของนักศึกษาก่อนและหลังการเรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้หลักการปริมาตรสัมพันธ์ กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 วิชาเอก วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาควิชาฯ เชียงใหม่ ที่ ลงทะเบียนเรียนรายวิชา สอนภาษาอังกฤษ (13-031-006) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนที่ใช้วิธีสอนโดยใช้หลักการปริมาตรสัมพันธ์ จำนวน 8 แผน แผนละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที รวมเวลาในการสอนจำนวนทั้งสิ้น 24 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถทางการออกเสียง ขั้นตอนการวิจัยประกอบด้วย การวัดความสามารถทางการออกเสียงของนักศึกษาก่อนและหลังการเรียนด้วยวิธีสอนโดยใช้หลักการปริมาตรสัมพันธ์ จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อหาข้อมูลทางสถิติ

จากผลการวิจัยดังกล่าวมีประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย
ดังนี้ ความสามารถทางการออกเสียงภาษาอังกฤษของ
ผู้เรียนสูงขึ้นหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนโดยใช้หลักการ
ปิรามิดสี่เหลี่ยมผืนผ้าสูงขึ้นกว่าก่อนการเรียนรู้ เพราะ

ประการแรก ขั้นตอนของวิธีการสอนโดยใช้หลักการ
ปิรามิดสี่เหลี่ยมผืนผ้าช่วยส่งเสริมการพัฒนาความสามารถ
ทางการออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียน ตัวอย่างเช่น ใน
ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างแม่แบบ (Owning the template) ซึ่งเป็น
ขั้นตอนที่ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบการออกเสียงที่ต้องผ่าน
กิจกรรมการฟังและการฝึกออกเสียง ทำให้ผู้เรียนสามารถ
จดจำวิธีการออกเสียงและสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้อง
มากขึ้น สอดคล้องกับ Gilbert (2008) ที่กล่าวว่าการทราบ
รูปแบบการออกเสียงจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำรูปแบบไป
ใช้ในการวิเคราะห์รูปแบบการออกเสียงต่างๆและช่วย
พัฒนาการออกเสียง นอกจากนี้การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้
ฟังรูปแบบการออกเสียงหลายๆครั้งนั้น ช่วยให้ผู้เรียนได้ทำ
ความคุ้นเคยกับจังหวะและทำนองของการออกเสียงคำศัพท์
ซึ่งมีผลทางด้านจิตวิทยา กล่าวคือ หลังจากที่ได้ฟังการ
ออกเสียงรูปแบบนั้นหลายๆครั้ง ผู้เรียนจะเกิดความรู้สึก
อยากลองออกเสียงด้วยตนเองโดยอัตโนมัติ และเมื่อฝึกออก
เสียงหลายๆครั้งจะทำให้สามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์แม่แบบ (Analyzing the
template) เป็นขั้นที่ผู้สอนแสดงวิธีการวิเคราะห์แม่แบบ
โดยใช้หลักการปิรามิดสี่เหลี่ยมผืนผ้า เพื่อให้ผู้เรียนเห็นภาพ
ของการประกอบขึ้นของประโยค ตัวอย่างการวิเคราะห์ เช่น
การระบุคำสำคัญพร้อมทั้งระดับเสียงที่เปลี่ยน หรือการลด
เสียงสรพพนาม หรือการลากเสียงยาว กิจกรรมในขั้นนี้ช่วย
ให้ผู้เรียนสร้างและจดจำแม่แบบ เพื่อเก็บไว้ใช้อ้างอิงสำหรับ
การทำความเข้าใจจังหวะและทำนองของพยางค์ ความยาว
ของสระ และตำแหน่งของการเปลี่ยนเสียง การเปลี่ยน
คุณภาพของเสียง รวมทั้งลักษณะอื่นๆในการออกเสียง
ภาษาอังกฤษ

ประการที่ 2 บทบาทของผู้สอนน่าจะเป็นอีกปัจจัย
หนึ่งที่ช่วยให้กิจกรรมการเรียนรู้การสอนสามารถส่งเสริม
ความสามารถทางการออกเสียงของผู้เรียนในด้านต่างๆ

ผู้สอนทักษะการออกเสียงมีบทบาทเป็นผู้เอื้ออำนวย
(facilitator) ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสรับรูปแบบการออกเสียงที่
ถูกต้องและการฝึกออกเสียง สอดคล้องกับบทบาทของผู้
สอนในการสอนแบบมุ่งปฏิบัติงาน ดังที่ Parrott (2545)
กล่าวว่า ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้วินิจฉัย ผู้วางแผน ผู้จัดการ
และผู้ให้กิจกรรมต่างๆโดยบทบาทดังกล่าวมีหน้าที่ต่างๆ
ยกตัวอย่างเช่น ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างแม่แบบ (Owning the
template) ผู้สอนได้จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับ
ทราบรูปแบบการออกเสียงและฝึกจนกระทั่งผู้เรียนสามารถ
จดจำลักษณะการออกเสียงคำได้อย่างถูกต้อง เป็นต้น
สำหรับในขั้นที่ 2 การวิเคราะห์แม่แบบ (Analyzing the
template) ผู้สอนได้ช่วยแนะนำวิธีการวิเคราะห์การออก
เสียงให้แก่ผู้เรียน เช่นการยกตัวอย่างรูปแบบการออกเสียง
ให้ผู้เรียนได้เข้าใจโดยการนำเสนอผ่านรูปแบบปิรามิด
สี่เหลี่ยมผืนผ้า เพื่อให้ผู้เรียนทราบหลักการและสามารถนำไป
ประยุกต์ใช้ในการออกเสียงคำในลักษณะเดียวกันได้

หน้าที่ต่อมาคือ ผู้สอนทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้เรียนใน
การจัดอุปสรรคทางด้านจิตใจและด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับ
การออกเสียง โดยให้คำแนะนำว่าวัตถุประสงค์ในการเรียน
การออกเสียงนั้นคือ การเรียนรู้องค์ประกอบของการออก
เสียงได้อย่างถูกต้องเพื่อสามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจ มิใช่
การออกเสียงให้เหมือนราวกับเจ้าของภาษา ซึ่งทำให้ผู้เรียน
รู้สึกผ่อนคลายและกล้าฝึกออกเสียงมากขึ้น

ผู้สอนยังทำหน้าที่ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน
ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม และให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึง
ความก้าวหน้าเหล่านี้ หลังจากกิจกรรมการฝึกออกเสียงตาม
ขั้นตอน ผู้สอนจะประเมินความสามารถทางการออกเสียง
โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้และให้คำติชมลงในแบบ
ประเมิน แล้วแจกคืนให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ทราบถึงข้อดีและ
ข้อควรปรับปรุง วิธีการให้คำติชม โดยลักษณะของการ
เปรียบเทียบนั้นมีลักษณะการเปรียบเทียบจากการพูดใน
ครั้งก่อนกับครั้งล่าสุด นอกจากนี้จากการสังเกตยังพบว่า
ผู้เรียนได้นำคำติชมที่ได้รับไปปรับปรุงการออกเสียงในครั้ง
ต่อไป

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยจึงสรุปได้ว่า วิธีสอนโดยใช้หลักการปิรามิดสี่เหลี่ยมช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการออกเสียงภาษาอังกฤษสูงขึ้น เนื่องจากกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนของวิธีการสอนและบทบาทของผู้สอนช่วยพัฒนาและส่งเสริมทักษะที่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยมีแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนดังนี้

1. ควรมีการปฐมนิเทศผู้เรียนเกี่ยวกับขั้นตอนต่างๆ ของวิธีสอนโดยใช้หลักการปิรามิดสี่เหลี่ยม ก่อนลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้ทราบถึงประโยชน์ที่จะได้รับและส่งผลให้ประสบความสำเร็จในการเรียน และควรมีการบอกวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละขั้นตอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจแนวทางในการเรียนและนำความรู้มาใช้ในการออกเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการฟังและฝึกออกเสียงให้มากที่สุดทั้งในและนอกชั้นเรียน

3. ผู้สอนควรมีการเตรียมรูปแบบการวิเคราะห์ที่ชัดเจนและเข้าใจง่ายให้แก่ผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

1. ควรมีการทำวิจัยโดยใช้วิธีสอนโดยใช้หลักการปิรามิดสี่เหลี่ยมร่วมกับทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการฟังและการพูด

2. ควรมีการทำวิจัยโดยใช้วิธีสอนโดยใช้หลักการปิรามิดสี่เหลี่ยมเพื่อศึกษาพัฒนาการในการออกเสียงของผู้เรียน

3. ควรมีการทำวิจัยโดยใช้วิธีสอนโดยใช้หลักการปิรามิดสี่เหลี่ยมร่วมกับผู้เรียนระดับอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- Acton, W. (2002). *Integrating verbal and nonverbal language enhances pronunciation*. TESOL Post Convention Institute.
- Anderson-Hsieh, J., R. Johnson & K. Koehler. (1992). *The relationship between native speaker judgments of nonnative pronunciation and deviance in*

segmentals, prosody, and syllable

structure. *Language Learning* 49:4, 529-555.

- Aoyama, K. & S. Guion. (2007). *Prosody in second language acquisition: Acoustic analyses of duration and FO range*. In O.-S. Bohn & M. Munro, eds. *Language experience in second language speech learning*. In honor of James Emil Flege, John Benjamins: 281-297.

- Bolinger, D. (1989). *Intonation and its uses. Melody in grammar and discourse*. Stanford: Standford University Press.

- Bradford, B. 1988. *Intonation in context: Intonation practice for upper intermediate and advanced learners of English*. Cambridge: Cambridge University Press.

- Brazil, D., M. Coulthard, & C. Johns. (1980). *Discourse intonation and language teaching*. London, Longman.

- Brown, G. 1977, (1990). *Listening to Spoken English*. London. Longman. Dalton, C. & B. Seidlhofer. 1994. *Pronunciation*. Oxford: Oxford University Press.

- Chafe, W. (1970). *Meaning and language*. University of Chicago Press.

- Chun, D. (2002). *Discourse intonation in L2: From theory and research to practice*. John Benjamins.

- Crytal, D. (1969). *Prosodic system and intonation in English*. Cambridge University Press.

- Dalton, C. & B. Seidlhofer. (1994). *Pronunciation*. Oxford: Oxford University Press.

- Gilbert, S (2008). *Teaching Pronunciation. Using the Prosody Pyramid*. New York: Cambridge University Press.

- Ibarrola, A. (2011). *Imitating English Oral Texts: A Useful Tool to Learn English Pronunciation?*. *Porta Linguarum* 16, June 2011.

- Kjellin, O. (1999). **Accent Addition: Prosody and Perception Facilitate Second Language Learning**. In O.
- Fujimura, B. Joseph, & B. Joseph, & B. Palek, eds. (1998). *Proceeding of the LP'98 (Linguistics and Phonetics Conference) at Ohio State University, September 1998*. The Karolinum Press 2:373-398.
- Kondo, Y. (2001). **Prosody-based approach to English pronunciation teaching**. Tsuda Review, No. 46 November: 16:198-219.
- Leather, J. (1983). **Second-language pronunciation learning and teaching**. Learning Teaching. 16:198-219.
- Levelt, I. (1977). **Speaking: From intention to articulation**. Cambridge, MA: MIT Press.
- Mendelsohn D. & J. Rubin, eds. **A guide for the teaching of second language listening**. Dominie Press.
- Miller, S. (2000). **Targeting pronunciation**. Boston: Houghton-Mufflin.
- Morley, J. (1992). **Rapid review of vowel & prosodic contexts**. Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Patel, A. (2008). **Music, language, and the brain**. Oxford University Press.
- Roger, P. & J. Gilbert. 1990. **Speaking clearly: Pronunciation and listening comprehension for learners of English**. Cambridge University Press.

